

FELIX MENDELSSOHN 5th MUSIC DAYS

V DNI MUZYKI FELIKSA MENDELSSOHNIA

07-15.05.2010

Do realizacji Dni Muzyki Mendelssohna przyczynili się:

Christophe Ceska

Konsul Generalny Austrii w Krakowie

Dr Marek Lisánsky

Konsul Generalny Republiki Słowackiej w Krakowie

Dr Roland M. Goll

Dyrektor Instytutu Goethego w Krakowie

Thomas Rabbow

Deutscher Musikrat w Bonn

Dr Michael Endres

Przewodniczący Zarządu Fundacji Hertie

Prof. Andrzej Zoll

Kuratorium Fundacji Hertie

Stephen Traube

Londyn

Reinhard Caspari

Honorowy Przewodniczący Towarzystwa Niemiecko-Polskiego w Getyndze

Roberto Prosseda

Prezydent i Dyrektor Artystyczny Associazione Mendelssohn w Mediolanie

za co organizatorzy wyrażają serdeczne podziękowania.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

1809 - 1847

V Dni Muzyki Feliksa Mendelssohna odbywają się w 200. rocznicę urodzin Fryderyka Chopina i Roberta Schumanna.

5th Felix Mendelssohn Music Days are held on the 200th anniversary of Frederic Chopin's and Robert Schumann's birth.

Kierownictwo Muzyczne Dni Muzyki Feliksa Mendelssohna
Music Directors of the Felix Mendelssohn Music Days

JEREMY FINDLAY

ELENA BRASLAVSKY

Dyrektor Fundacji Judaica
Director of the Judaica Foundation
JOACHIM S. RUSSEK

Mendelssohn i przyjaciele

Obchodzone na krakowskim Kazimierzu święto muzyki Feliksa Mendelssohna w roku ubiegłym przypadło w dwusetną rocznicę jego urodzin. W tym roku mija lat dwieście od chwili przyjścia na świat dwóch znakomych przyjaciół Mendelssohna – Fryderyka Chopina i Roberta Schumanna.

Przyjaźnie odgrywały wielką rolę w życiu Mendelssohna. Dla tego zaangażowanego w dziesiątki przedsięwzięć, żyjącego w ciągłym pośpiechu i rozjazdach człowieka, możliwość zatrzymania się w towarzystwie kogoś, kto myśli i czuje podobnie, znać była bardzo wiele. Nie oznaczało jednak wytnienia.

W lutym 1827 roku osiemnastoletni Mendelssohn zatrzymał się w Szczecinie u starszego o dziesięć lat Carla Loewego, słynnego twórcy pieśni, również jak on ucznia Carla Zeltera. We dwóch obmyślili koncert, albo raczej artystyczną awanturę, jakiej miasto to ani przedtem, ani później nie widziało. Zaczęto od prawykonania dwóch dzieł Mendelssohna – *Uwertury do „Snu nocyletniej”* i *Koncertu As-dur* na 2 fortepiany i orkiestrę. Pierwszym dyrygował autor, w drugim obaj kompozytorzy wystąpili jako soliści. W końcu wykonano – ledwie 3 lata po wiedeńskiej premierze – *IX Symfonię* Beethovena. Dyrygował Loewe, a Mendelssohn zasiadł przy pulpicie pierwszych skrzypiec. Co podziwiać bardziej – umiejętności sprawców tego wydarzenia, czy ich śmiałość, fantazję i entuzjazm?

Entuzjazm – oto co cechowało Mendelssohna. Potrafił nim zarazić wszystkich, z którymi się stykał. W berlińskim salonie jego rodziców spotykali się właśnie młodzi entuzjaści – muzycy, malarze, aktorzy, poeci – zupełnie jak niegdyś podczas wiedeńskich *schubertiad*, ale w luksusowych warunkach.

Lecz na przekór powiedzeniu, że „ptaki nie śpiewają w złotych klatkach”, to właśnie tu prześpiewano po raz pierwszy fragmenty *Pasji Mateuszowej* Bacha, wydobytej przez nazbyt ciekawego czternastolatka z archiwum berlińskiej Singakademie. To dzięki przyjaciołom udało się Mendelssohnowi doprowadzić 11 marca 1829 r. do pierwszego od stu lat publicznego wykonania tego arcydzieła. I pomyśleć, że gdyby powierzył był on sprawę nie im, a urzędnikom, nie znalazłbyśmy Bacha do dnia dzisiejszego.

Mendelssohn chętnie działał wśród ludzi, rozkwitał wśród nich. Gdy coś nie szło po jego myśli – wycofywał się, nie patrząc na koszt. Bogactwo, z którym nigdy się nie obnosił, dało mu wolność wyboru. A wybory, jakich dokonywał, budzą szacunek. Całe życie wspierał muzyków. Lecz wsparcie, jakiego udzielał, polegało wyłącznie na daniu szansy. Jednych zatrudniał w kierowanych przez siebie instytucjach, innych zachęcał wykonując ich dzieła. Zawsze jednak niewzruszalnym kryterium był dlań poziom sztuki, jaki artyści owi reprezentowali. Jeżeli powierzył Ignazowi Moschelesowi, Ferdynandowi Hillerowi czy Ferdynandowi Davidowi stanowiska profesorów w utworzonym przez siebie lipskim Konserwatorium, to nie tylko dlatego, że od lat byli jego przyjaciółmi, ale również dlatego, że wysoko cenił ich kompetencje. Podobnie gdy wykonywał dzieła Nielsa Gadego, Ignacego Dobrzyńskiego czy Ryszarda Wagnera – czynił to nie dla własnych korzyści, lecz po to, by dobra muzyka miała szansę zabrzmieć. Kierował się więc tymi samymi pobudkami, co wówczas, gdy wykonywał dzieła Bacha, Haendla, Mozarta i Webera.

Tak było z Robertem Schumannem. Poznali się w roku 1835, gdy Mendelssohn objął kierownictwo lipskiej orkiestry Gewandhaus. Schumann był u progu kariery kompozy-

torskiej, redagował „*Neue Zeitschrift für Musik*” – pismo, w którym walczył o nowe ideały w sztuce. Słynnego Mendelssohna darzył podziwem, ten zaś z miejsca wyczuł ogromny potencjał twórczy młodszego o rok kolegi. Byli bardzo różni. Impulsywny i egzaltowany Schumann, poszukiwał w muzyce ścisłości i nowych, logicznych form. Niespełniony jako pianista i dyrygent, komponował z namysłem, czasem z trudem. Mendelssohn miał to wszystko, czego Schumannowi zdawało się brakować, w muzyce pozwalała sobie na swobodę i egzaltację, której w życiu unikał. Łączył ich entuzjazm dla sztuki i nieomylny smak. Schumann notował poglądy Mendelssohna i omawiał jego dzieła w swym czasopiśmie; Mendelssohn dyrygował utworami Schumanna, a gdy nie znajdowały one uznania wśród publiczności – powtarzał je na następnym koncercie. Utorował mu drogę jako symfoniczowi, pomógł mu rozwinąć skrzydła, ale powszechna opinia, że wpłynął na styl Schumanna, jest przesadą. Do końca życia Mendelssohna Schumann i jego żona Klara Wieck pozostali najwierniejszymi jego przyjaciółmi.

A Chopin.... „Spontiniego, Zeltera, Mendelssohna widziałem, lecz z żadnym nie mówiłem, bo nie śmiałem się sam rekomendować.” – pisał 20 września 1828 roku do rodziny z Berlina. Dziewiętnastoletniego Mendelssohna wymienił jednym tchem z dobiegającymi sześćdziesiątki berlińskimi znakomitościami. Spotkali się dopiero w Paryżu. Mendelssohn miał wystąpić na pierwszym koncercie Chopina, 26 lutego 1832, lecz się rozchorował. Był jednak wśród publiczności, a jak zaświadcza Franciszek Liszt – pomiędzy nim samym, a Chopinem, Mendelssohmem, Hillerem i Berliozem, wytworzyło się poczucie wspólnoty. Dwa lata później

Chopin z Hillerem odwiedzili Mendelssohna w Akwizgranie. „Jako pianista – pisał Mendelssohn – jest teraz Chopin jednym z najpierwszych. Robi zupełnie nowe rzeczy, jak Paganini na swych skrzypcach”. Kolejna wizyta Chopina miała miejsce już w Lipsku. Tym razem Mendelssohn zanotował: „... był tu Chopin... Miło mi było obcować znów z prawdziwym muzykiem, nie z takimi pół-wirtuozami i pół-kłasykami, którzy chcieliby w muzyce połączyć dostojeństwo cnoty z rozkoszą grzechu, lecz z takim, co ma swój własny, wyraźnie wytknięty kierunek” (list do siostry Fanny z dnia 6 października 1835).

Widzieli się jeszcze we wrześniu 1836 r. we Frankfurcie nad Menem. Pisywali do siebie rzadko, ale obserwowali wzajemnie swoje poczynania. Byli do siebie podobni bardziej, niż sami sądzili. Obaj mieli pedantycznych mistrzów, obaj nade wszystko wielbili Bacha i Mozarta, obaj cenili w sztuce precyzję, doskonałość, klarowność. Obaj też odznaczeni się nadzwyczajną inteligencją i ciętym, żywym językiem. Nie było między nimi bliskości, ale gdy się spotykali, tworzyła się wokół nich magia. Pod maską zaś kurtuazji, kryły się uczucia szczere i serdeczne: „Pozwoli Pan również przypomnieć sobie, że jeśli nawet posiada Pan przyjaciół i wielbicieli bardziej Mu bliskich i godniejszych, to nie posiada Pan bardziej Mu życzliwego” (list Chopina do Mendelssohna z 8 października 1845).

Każda przyjaźń jest niezwykle cennym darem. Gdy jednak łączy ona ludzi zaliczanych do najwybitniejszych w swojej epoce, staje się również czymś krzepiącym dla wszystkich wokół. A świat okazuje się być lepszym, niż to się nam na co dzień wydaje.

Maciej Negrey

Mendelssohn and Friends

The celebrations of Felix Mendelssohn's music at Krakow's Kazimierz marked a bicentennial of his birth last year. This year brings the 200th anniversaries of births of two Mendelssohn's eminent friends – Frederic Chopin and Robert Schumann.

Friendships had played a prominent role in Mendelssohn's life. For this man, engaged in a multitude of projects, living in perpetual haste and out of a suitcase, an opportunity to stay with someone that thinks and feels alike meant a great deal. However, it did not spell respite.

In February 1827, eighteen-year-old Mendelssohn stayed in Stettin with Carl Loewe, ten years his elder, the famous composer of songs and just like Mendelssohn, a pupil of Carl Zelter. The two of them came up with an idea for a concert, or more precisely an artistic rumpus of the kind which the city had never seen before and was never to see again. It started with a premiere of two Mendelssohn's pieces, *The Overture A Midsummer Night's Dream* and *Concerto in A flat major* for two pianos and orchestra. The first one was conducted by the composer, while both of them appeared in the second one as soloists. Finally, they performed, only three years after the Vienna premiere, Beethoven's *IX Symphony*. It was conducted by Loewe and Mendelssohn, who assumed the role of the first violin. What should one admire more, the skill of both perpetrators or their bravado, imagination and enthusiasm?

Enthusiasm was a characteristic feature of Mendelssohn. He was able to easily „infect“ everyone he met with it. It was at the Berlin drawing room of his that such enthusiasts met – musicians, painters, actors, poets – just like at the Vienna Schubertiads, but in much more luxurious conditions. Contrary to the famous adage that

„birds do not sing in gold cages,” it was exactly there that excerpts from Bach's *St. Matthew's Passion* were sung for the first time, which had been fished out by the overly curious fourteen-year-old from the archives of the Berlin Singakademie. With a little help of his friends, Mendelssohn managed to arrange a public performance of this masterpiece on March 11, 1829, the first one in a hundred years. And had he entrusted the matter with bureaucrats instead, we would not have known Bach until this very day.

Mendelssohn gladly operated among people as he flourished in such an environment. If something had not been going in accordance with his preferences, he would withdraw despite of cost incurred. Affluence, which he never flaunted, provided him with a freedom of choice. And the choices he made call for respect. He had supported musicians throughout his entire life but the support he gave was limited exclusively to giving a chance. He would hire some to run institutions headed by him, while providing encouragements to others by performing their works. Invariably, the level of art by them was the ultimate criterion. If he entrusted Ignaz Moscheles, Ferdinand Hiller or Ferdinand David the positions of professors in the Leipzig Conservatory created by him, it is not only because that had been his friends for years, but also because he valued highly their professional competence. Similarly, when performing the works by Niels Gade, Ignacy Dobrzyński or Richard Wagner, he was not doing it for his own profit, but to ensure that good music could be heard publicly. So he was driven by the very same motivation as when he performed the works by Bach, Haendel, Mozart, and Weber.

Such was the case of Robert Schumann. They met in 1835, when Mendelssohn directed the Leipzig orchestra Gewandhaus.

Schumann, at the time, at the threshold of a composer's career, edited „*Neue Zeitschrift für Musik*,” the publication which fought for new ideals in art. He admired the famous Mendelssohn, and the latter immediately sensed the tremendous creative potential of the colleague who was his junior by a year. They were worlds apart. The impulsive and effusive Schumann searched for precision and new, logical forms in music. Unfulfilled as a pianist and conductor, he composed with due consideration and often laboriously. Mendelssohn was equipped with all that Schumann seemed to be lacking; in music he allowed himself to engage in latitude and exultation, both of which he avoided in life. Unwavering sense of taste and enthusiasm for art were the qualities they both shared. Schumann presented Mendelssohn's ideas and discussed his works in his publication, while Mendelssohn conducted Schumann's pieces and should they not find favor with the audience, he repeated them at the next concert. Thus he paved the way for him as a symphonist and helped him spread his wings, but the popular opinion that he influenced Schumann's style is but an exaggeration. Until the very end of Mendelssohn's life, Schumann and his wife Klara Wieck remained the most faithful friends of his.

As for Chopin.... „I met Spontini, Zelter, and Mendelssohn, but did not talk to any of them as I did not dare recommend myself,” he wrote to his family from Berlin on September 20, 1828. He mentioned the nineteen-year-old Mendelssohn in the same breath with the Berlin greats who were closing on sixty years of age. They eventually met in Paris. Mendelssohn was scheduled to appear in the first Chopin's concert on February 26, 1832, but succumbed to illness. He was, however, in the audience, and as certified by Franz

Liszt, a sense of togetherness grew between himself and Chopin, Mendelssohn, Hiller and Berlioz. Two years later, Chopin and Hiller visited Mendelssohn in Aachen. „As a pianist,” wrote Mendelssohn, „Chopin is now of the greatest. He does things as novel as Paganini on his violin.” A consecutive meeting happened in Leipzig. That time Mendelssohn wrote: „(...) Chopin came to visit. (...) It was so nice to commune with a true musician and not with those half-virtuosos and half-classics who in their music would wish to combine the dignity of virtue with the delight of sin, but with somebody that has his own clearly defined direction” (in a letter to his sister Fanny, dated to October 6, 1835).

They saw each other one more time, in Frankfurt am Main in September 1836. They wrote sparingly, but carefully followed each other's actions. Most probably, they were more alike than they cared to think. Both had meticulous masters, cherished Bach and Mozart above all, and valued precision, perfection and clarity in art. In addition, both were characterized by extremely keen intelligence and sharp, vibrant language. They were not particularly close, but when they met, magic surrounded them. The mask of courtesy veiled sincere and warm feelings: „Allow me to remind you, Sir, that should you even have friends and admirers closer to you and more worthy, you cannot possibly have somebody more obliging” (Chopin's letter to Mendelssohn of October 8, 1845).

Every friendship is an extremely precious gift. When it links people considered to be the greatest in their era, it becomes something even more uplifting for everyone. And the world proves to be better than it appears to us on everyday basis.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

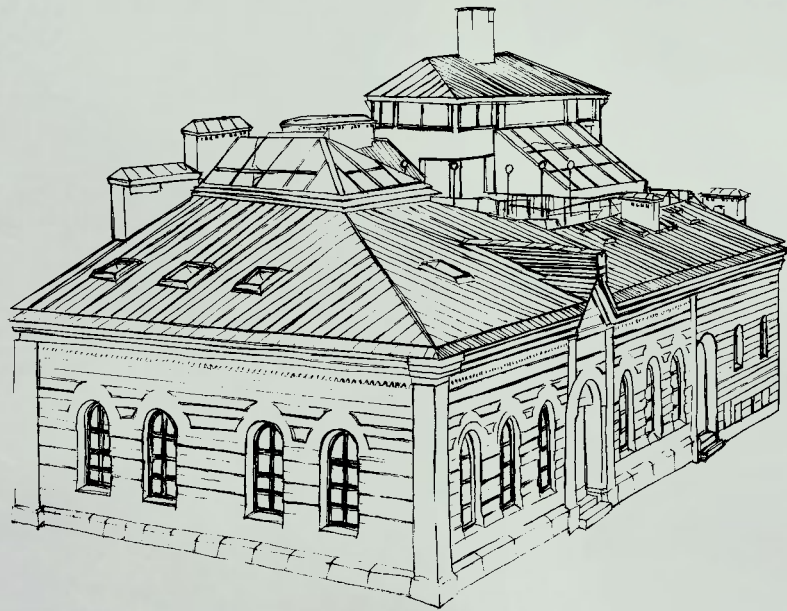
1809	urodził się 3 lutego w Hamburgu w rodzinie żydowskiej utrzymującej kontakty towarzyskie z elitą niemieckiej inteligencji	born February 3rd in Hamburg to a Jewish family with social ties to the German intellectual elite	1834	doprowadził do otwarcia w Düsseldorfie teatru operowego, poprowadził wykonania oper Mozarta, Webera i Aubera	brought about the opening of an opera theater in Düsseldorf, and directed operas by Mozart, Weber and Auber
1815	uczył się gry na fortepianie u L. Bergera (wcześniej uczyła go matka), gry na skrzypcach u C.W. Henninga	studied piano under L. Berger (earlier his mother had taught him), and violin under C.W. Henning	1835	poznał w Lipsku Klarę Wieck i jej ojca oraz zaprzyjaźnił się z Robertem Schumannem, którego poznał z Fryderykiem Chopinem; rozpoczął działalność dyrygencką w Gewandhaus	in Leipzig, met Klara Wieck and her father, and befriended Robert Schumann, whom he introduced to Fryderyk Chopin; began to conduct in the Gewandhaus
1819	razem z siostrą Fanny rozpoczął naukę kompozycji u C.F. Zeltera, następnie został członkiem Singakademie	with his sister Fanny, began composition studies under C.F. Zelter, then became a member of the Singakademie	1836	otrzymał doktorat <i>honoris causa</i> uniwersytetu w Lipsku	received a doctorate <i>honoris causa</i> from the University of Leipzig
1820	powstały jego pierwsze utwory fortepianowe: <i>Recitativo</i> oraz kilkadziesiąt innych, głównie instrumentalnych oraz opera komiczna <i>Die Soldatenliebschaft</i>	composed his first piano piece, <i>Recitativo</i> , and dozens of others, mainly instrumental, and the comic opera <i>Die Soldatenliebschaft</i>	1837	ożenił się z Cecilią Jeanreud; entuzjastycznie przyjęto jego oratorium <i>Paulus</i> na festiwalu w Birmingham	married Cecilia Jeanreud; his oratorio <i>Paulus</i> was enthusiastically received at a festival in Birmingham
1829	podjął się pierwszego po śmierci J.S. Bacha wykonania <i>Pasji według św. Mateusza</i> , które odbyło się w dwukrotnie w marcu w Berlinie; następnie przebywał w Wielkiej Brytanii, napisał tam pierwszą serię <i>Pieśni bez słów</i>	twice in March in Berlin, undertook the first performances of the <i>Passion According to St. Matthew</i> after the death of J.S. Bach; then stayed in Great Britain, where he wrote the first series of <i>Lieder ohne Worte</i>	1839	poprowadził w Lipsku odnalezioną przez Schumanna <i>Symfonię C-dur</i> F. Schuberta, następnie w Düsseldorfie <i>Mesjasza</i> Haendla i <i>Mszę C-dur</i> Beethovena	in Leipzig, conducted Franz Schubert's <i>Symphony in C major</i> which had been discovered by Schumann, and then Haendel's <i>Messiah</i> and Beethoven's <i>Mass in C major</i> in Düsseldorf
1830	powstały szkice <i>Symfonii "Włoskiej"</i>	wrote sketches for the " <i>Italian</i> " <i>Symphony</i>	1840	poprowadził prawykonanie <i>Symfonii "Lobgesang"</i> w kościele św. Tomasza w Lipsku	conducted the premiere of the " <i>Lobgesang</i> " <i>Symphony</i> in the Church of St. Thomas in Leipzig
1831	w jesieni ukończył w Monachium <i>Koncert fortepianowy g-moll</i>	in the autumn, completed the <i>Piano Concert in G minor</i> in Munich	1842	zaprezentował w Lipsku a potem w Anglii <i>Symfonię "Szkocką"</i> , zadekowaną królowej Wiktorii	in Leipzig and later in England, presented the " <i>Scottish</i> " <i>Symphony</i> , dedicated to Queen Victoria
1832	13 maja poprowadził w Londynie prawykonanie <i>Symfonii "Włoskiej"</i> , następnie odbyły się w Berlinie prawykonania <i>Symfonii "Reformacyjnej"</i> i uwertury <i>Hebrydy</i>	on May 13th, premiered the " <i>Italian</i> " <i>Symphony</i> in London, then the Berlin premiere of the " <i>Reformation</i> " <i>Symphony</i> and the overture <i>The Hebrides</i>	1843	otworzył w Lipsku Konserwatorium, stanął na jego czele i zaprosił do prowadzenia zajęć wybitnych muzyków	in Leipzig, opened the Conservatory, headed it, and invited eminent musicians to teach there
1833-35	wykonał szereg dzieł Haendla, do których opracował materiały źródłowe	performed many works by Haendel, for which he researched primary sources	1847	na wiosnę dyrygował oratoriami: <i>Paulusem</i> w Lipsku, następnie <i>Eliaszem</i> w Londynie; w maju zmarła jego ukochana siostra Fanny Hensel; zmarł wieczorem 4 listopada w Lipsku; został pochowany w Berlinie na cmentarzu św. Trójcy, obok grobu siostry	in the spring, directed the <i>Paulus</i> oratorio in Leipzig and then the <i>Elijah</i> oratorio in London; in May his beloved sister Fanny Hensel died; died in Leipzig on the evening of October 4th, and was buried in Berlin in Holy Trinity Cemetery, next to his sister's grave

Piątek, 7 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

KONCERT INAUGURACYJNY

THE JUDAICA FOUNDATION
Center for Jewish Culture

Zemlinsky Quartet

Republika Czeska / Czech Republic

František Souček

1. skrzypce / 1st violin

Petr Strížek

2. skrzypce / 2nd violin

Petr Holman

altówka / viola

Vladimír Fortin

wiolonczela / cello

www.judaica.pl

OPENING CONCERT

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Friday, May 7th, 2010, 7:00 p.m.

Juan Crisostomo Arriaga

Kwartet smyczkowy Es-dur nr 3
String Quartet in E flat major No. 3

Allegro
Pastorale. Andantino
Menuetto. Allegro
Presto agitato

Robert Schumann

Kwartet smyczkowy a-moll op. 41 nr 1
String Quartet in A minor Op. 41 No. 1
Introduzione - Andante espressivo. Allegro
Scherzo. Presto

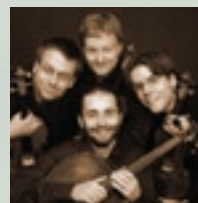
Adagio
Presto

☞ Przerwa / Intermission ☜

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Kwartet smyczkowy e-moll op. 44 nr 2
String Quartet in E minor Op. 44 No. 2

Allegro assai appassionato
Scherzo: Allegro di molto
Andante
Presto agitato

Założony w 1994 roku **Zemlinsky Quartet** w najlepszy sposób kontynuuje tradycję czeskich kwartetów smyczkowych. Zespół jest laureatem wielu głównych nagród, m.in. na konkursach w Banff, Praskiej Wiośnie oraz w Londynie, gdzie otrzymał również nagrodę publiczności. Kwartet jest laureatem Nagrody Aleksandra Zemlinsky'ego.

Zemlinsky Quartet koncertował na czterech kontynentach, w jego repertuarze jest ponad 180 utworów czołowych kompozytorów, łącznie z muzyką współczesną. Od 2007 roku zespół nagrywa wyłącznie dla francuskiej wytwórni Praga Digitals. Wydali łącznie 7 płyt, wśród których jest „Diapason d’Or” – wielokrotnie nagradzany czteropłytkowy album z nagrańmi wczesnych kwartetów smyczkowych A. Dvořáka. Inne nagrania zespołu również zyskały aprobatę krytyków.

Członkowie zespołu studiowali u Waltera Levina (LaSalle Quartet) i Josefa Klusoňa (Pražák Quartet). Aktualnie sami wykładają w Akademii Muzycznej w Bazylei, gdzie prowadzą również regularne kursy mistrzowskie dla studentów. Od 2009 roku František Souček wykłada również w Praskim Konserwatorium w klasie skrzypiec solowych i muzyki kameralnej.

Since its founding in 1994, the **Zemlinsky Quartet** has become a much lauded example of the Czech string quartet tradition. The Quartet has enjoyed a string of top competition prizes that include Banff, Prague Spring and London, where it was also awarded the Audience Prize. They have also been the recipient of the Alexander Zemlinsky Advancement Award.

So far, the Zemlinsky Quartet has toured extensively on four continents. The repertoire of the ensemble is very extensive comprising more than 180 works by many leading composers, including contemporary music. Since early 2007, the Zemlinsky Quartet has recorded exclusively for the French record label Praga Digitals, having released seven titles, including „Diapason d’Or” award winning 4-CD set of early string quartets by A. Dvořák. The recordings of the Zemlinsky Quartet have received universal critical acclaim.

Having studied with Walter Levin (LaSalle Quartet) and Josef Klusoň (Pražák Quartet), the group currently teaches as assistant quartet-in-residence at Musikakademie Basel in Switzerland and gives numerous master classes to students of any age. František Souček has also been teaching both solo violin and chamber music in the Prague Conservatory since 2009.

Sobota, 8 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

Urząd Miasta Krakowa

www.krakow.pl

Daniel Pióro

skrzypce / violin

Wielka Brytania / Great Britain

Carson Becke

fortepian / piano

Kanada / Canada

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Saturday, May 8th, 2010, 7:00 p.m.

Wolfgang Amadeus Mozart

Sonata na skrzypce i fortepian G-dur KV 379
Sonata for Violin and Piano in G major KV 379

Adagio - Allegro

Thema con variazioni; Andantino cantabile

Fryderyk Chopin

Polonez fis-moll op. 44

Polonaise in F sharp minor Op. 44

Felix Mendelssohn - Bartholdy

Pieśni bez słów / Songs without Words

Andante espressivo G-dur op. 62 nr 1 (opr. F. Kreisler)

Andante espressivo in G major Op. 62 No. 1 (arr. F. Kreisler)

Agitato e con fuoco h-moll op. 30 nr 4 (opr. J. N. Rauch)

Agitato e con fuoco in B minor Op. 30 No. 4 (arr. J. N. Rauch)

Adagio non troppo E-dur op. 30 nr 3 (opr. J. N. Rauch)

Adagio non troppo in E major Op. 30 No. 3 (arr. J. N. Rauch)

Presto C-dur op. 67 nr 4 (opr. J. N. Rauch)

Presto in C major Op. 67 No. 4 (arr. J. N. Rauch)

☞ Przerwa / Intermission ☜

Thomas Oehler

The Great Refusal for solo violin

Światowa prapremiera / World Première

Cèsar Franck

Sonata na skrzypce i fortepian A-dur

Sonata for Violin and Piano in A major

Allegretto ben moderato

Allegro

Recitativo - Fantasia

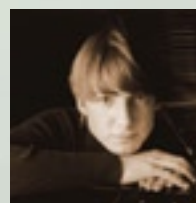
Allegretto poco mosso

Daniel Pióro to angielski skrzypek, obecnie studiujący na Royal Academy of Music w klasie profesora Maurice'a Hassona. W roku 2010 miał swój debiutancki recital w Berlinie z pianistką Carsonem Becke, a także regularnie koncertuje we Francji i Anglii ze skrzypaczką Charlotte Bonneton. Jeszcze w tym roku wystąpi po raz pierwszy na Mayfield Music Festival, a także z London Contemporary Orchestra, jako solista.

Jako zagorzały kameralista i solista promuje muzykę współczesną oraz pozostaje wierny wirtuozowskiemu repertuarowi, który zainspirował go do nauki gry na skrzypcach, kiedy miał cztery lata.

Daniel pragnie podziękować Musicians Benevolent Fund, Martin Musical Scholarship Fund i Vitkowi Traczowi za ich szczerą pomoc, bez którego życie byłoby znacznie trudniejsze.

Carson Becke urodził się w 1991 roku w Ottawie. Grę na fortepianie rozpoczął pod opieką swojej babci, Mary Mackey. Od 2005 roku uczył się w Purcell School u Ilany Davids (fortepian) i Jonathana Cole'a (kompozycja). Otrzymał główną nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. S. Rachmaninowa w Nowogrodzie w Rosji i specjalną nagrodę Rosyjskiego Ministerstwa Kultury.

W marcu 2007 koncertował podczas Leeds International Lunchtime Concerts oraz wspólnie z Barnet Symphony Orchestra. Jego kompozycja "Three Orchestral Nocturnes" była premierowo wykonana przez Purcell School Symphony Orchestra w Londynie. Brał udział w klasach mistrzowskich z Emilem Naumoffem, Claudem Frankiem, Gaborem Tackacs-Nagym i Yurijem Bashmetem. Został przyjęty do kanadyjskiego

Daniel Pióro is an English violinist currently studying at the Royal Academy of Music under the tutelage of Professor Maurice Hasson. 2010 has seen Daniel give his debut recital in Berlin with the pianist Carson Becke as well as continue to perform regularly in both France and England with the violinist Charlotte Bonneton. This year Daniel will appear at the Mayfield Music Festival for the first time and perform as soloist with the London Contemporary Orchestra.

A keen soloist and chamber-musician, he actively promotes contemporary music and remains faithful to the virtuoso repertoire that inspired him to begin playing at the age of four.

Daniel would like to thank the Musicians Benevolent Fund, the Martin Musical Scholarship Fund and Vitek Tracz for their generous support without which life would be a good deal more difficult.

Carson Becke was born in Ottawa in 1991, and began learning the piano with his Great Grandmother, Mary Mackey. In 2005, he began his studies at the Purcell School, where he studied with Ilana Davids (piano) and Jonathan Cole (composition). Within a year he won the top prize in the S.V. Rachmaninov International Piano Competition in Novgorod, Russia, and a special award from the Russian Ministry of Culture.

In March 2007, Carson gave performances in the Leeds International Lunchtime Concerts series and with the Barnet Symphony Orchestra in London. The premier of Carson's orchestral composition "Three Orchestral Nocturnes" was performed by the Purcell School Symphony Orchestra at LSO St. Luke's Hall in London in the presence of Sir Peter Maxwell Davies. Carson participated in the masterclasses with Emile Naumoff, Claude Frank, Gabor

Stowarzyszenia Kompozytorów, Autorów i Wydawców Muzycznych. W czerwcu 2007 roku otrzymał pierwszą nagrodę w Konkursie Młodych Kompozytorów BBC Proms i The Guardian, dzięki czemu jego utwory były grane przez BBC Radio 3. W tym samym roku rozpoczął studia w londyńskiej Royal Academy of Music u Tatiany Sarkissovej (fortepian) i Gary'ego Carpentera (kompozycja).

Tackacs-Nagy and Yuri Bashmet. Carson is now an official member of Society of Composers, Authors and Music Publishers of Canada. In June 2007, he won 1st Prize in the BBC Proms/The Guardian Young Composers competition, which resulted in a broadcast on BBC Radio 3. Carson commenced his studies on scholarship at the Royal Academy of Music in London in September 2007. He studies piano there with Tatiana Sarkissova, and composition with Gary Carpenter.

Niedziela, 9 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

**Koncert pod patronatem Deutscher Musikrat
i Instytutu Goethego w Krakowie**

Leibniz Trio

Niemcy / Germany

Hwa-Won Pyun

skrzypce / violin

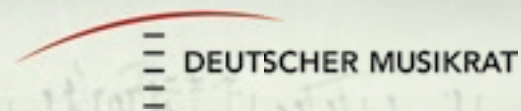
Lena Wignjosaputro

wiolonczela / cello

Nicholas Rimmer

fortepian / piano

**Concert under the patronage of the Deutscher Musikrat
and of the Goethe Institute in Krakow**

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Sunday, May 9th, 2010, 7:00 p.m.

Wolfgang Amadeus Mozart

Divertimento B-dur KV 254
Divertimento in B flat major KV 254

Allegro
Larghetto
Allegretto

Maurice Ravel

Trio fortepianowe a-moll
Piano Trio in A minor

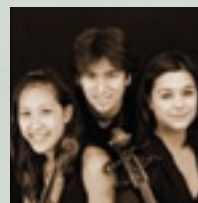
Modéré
Pantom: Assez vif
Passacaille: Très large
Finale: Animé

☞ Przerwa / Intermission ☜

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Trio fortepianowe c-moll op. 66
Piano Trio in C minor Op. 66

Allegro energico e con fuoco
Andante espressivo
Scherzo: Molto allegro quasi presto
Finale: Allegro appassionato

„Bardzo umuzykalniane i zwyczajnie piękne” (*Allerzeitung*, sierpień 2008)

Od momentu założenia w roku 2005, **Leibniz Trio** budzi uznanie publiczności i krytyków swoją rzetelną i inteligentną interpretacją repertuaru dla tria fortepianowego. Zespół był chwalony za zrozumienie różnorodności stylów muzycznych, za ekspresję i harmonię.

Trio zdobyło nagrody i wyróżnienia na konkursach w Pörschach, Wiedniu, Weimarze i ostatnio na Niemieckim Konkursie Muzycznym 2010 w Bonn. W roku 2006 zespół premierowo wykonał *Trio fortepianowe* Josepha Finlaya w Londynie, aby później wielokrotnie prezentować go w Niemczech, Austrii i Belgii.

Opiekę artystyczną nad Leibniz Trio sprawują Ulf Schneider, Hatto Beyerle i Harald Schoneweg. Zespół doskonalił się w Europejskiej Akademii Muzyki Kameralnej, która wspiera i pomaga młodemu zespołowi z Europy w rozwoju muzycznym. Dodatkowo zespół pracował z Florestan Trio na kursach mistrzowskich w Londynie oraz w Britten-Pears Academy.

W roku 2010 firma Genuin wyda drugą płytę CD Leibniz Trio z nagraniami utworów Mendelssohna i Haydna. Zespół koncertował na Schleswig-Holstein Musikfestival, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, Max-Reger Festival w Weiden, a ich występy transmitowało SWR i Deutschlandradio. W sezonie 2010 / 2011 Trio odbędzie tournée po Anglii pod auspicjami *Music in the Round*.

Młodzi muzycy są aktywnymi uczestnikami programu Yehudiego Menuhina *Live Music Now!*, w ramach którego występują regularnie w szkołach, hospicjach i ośrodkach opieki, koncertując dla tych, którzy sami nie mogą udać się do sal koncertowych.

”Quite simply beautiful and highly musical” (*Allerzeitung*, August 2008)

Since its foundation in 2005, the **Leibniz Trio** has delighted audiences and critics with honest and intelligent interpretations of the piano trio repertoire. The ensemble has been praised for its understanding of different musical styles, and for its expressivity and cohesion.

The Trio won prizes at competitions in Pörschach, Vienna, Weimar and most recently at the 2010 German Music Competition in Bonn. In 2006, they gave the first performance of Joseph Finlay's *Piano Trio* in London and subsequently played this work frequently in Germany, Austria, and Belgium.

The Trio has been coached by Ulf Schneider, Hatto Beyerle and Harald Schoneweg and participated in the European Chamber Music Academy which supports and helps promising young ensembles from across Europe in their musical development. Furthermore, the Trio has worked with the Florestan Trio in master class courses in London and at the Britten-Pears Academy.

2010 will see the release of the Leibniz Trio's second CD on the Genuin label, a recording of works by Mendelssohn and Haydn. The Trio has performed at the Schleswig-Holstein Musikfestival, the Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, the Max-Reger Festival in Weiden, and their performances have been broadcast by SWR and Deutschlandradio. In 2010 / 2011, they will tour England under the auspices of the *Music in the Round* concert series.

The young musicians are also committed members of the Yehudi Menuhin *Live Music Now!* through which they regularly play in schools, hospices and care centres for people who would otherwise be unable to attend concerts.

Poniedziałek, 10 maja 2010, godz. 20.30

Bazylika OO. Dominikanów, ul. Stolarska 12

Koncert pod patronatem Klasztoru OO. Dominikanów w Krakowie

KONCERT ORGANOWY

Andrzej Białko

Polska / Poland

ORGAN CONCERT

Concert under the patronage of the Dominican Monastery in Krakow

KRAKÓW dominikanie **pl**

Dominican Basilica, 12, Stolarska Street

Monday, May 10th, 2010, 8:30 p.m.

Johann Sebastian Bach

Preludium i fuga c-moll BWV 546
Prelude and Fugue in C minor BWV 546

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Preludium i fuga c-moll op. 37 nr 1
Prelude and Fugue in C minor Op. 37 No. 1

Johann Sebastian Bach

Fuga g-moll BWV 578
Fugue in G minor BWV 578

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Preludium i fuga G-dur op. 37 nr 2
Prelude and Fugue in G major Op. 37 No. 2

Johann Sebastian Bach

Canzona d-moll BWV 588
Canzona in D minor BWV 588

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Preludium i fuga d-moll op. 37 nr 3
Prelude and Fugue in D minor Op. 37 No. 3

Ferenc Liszt

Preludium i fuga na temat B-A-C-H
Prelude and Fugue on B-A-C-H

Andrzej Białko urodził się w 1959 roku w Krakowie, ukończył Państwowe Liceum Muzyczne w klasie fortepianu. Naukę gry na organach rozpoczął w roku 1973 najpierw prywatnie, następnie kontynuował ją w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Joachima Grubicha. W roku 1981 uzyskał I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Organowym w Rzymie, a w 1985 – również I nagrodę (ex aequo) w ramach Ogólnopolskiego Konkursu Organowego w Bydgoszczy – Gdańsku.

Brał udział w większości krajowych festiwali organowych, koncertował w Anglii, Austrii, Bułgarii, Czechach, Danii, Francji, Islandii, Niemczech, Słowacji, Szwajcarii, Szwecji, na Węgrzech, we Włoszech oraz w Libanie i obu Amerykach. Jest profesorem sztuk muzycznych. Prowadzi klasę organów w Akademii Muzycznej oraz w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. Władysława Żeleńskiego w Krakowie. Współpracuje z licznymi zespołami, m.in. Capella Cracoviensis, Chórem Polskiego Radia w Krakowie, a także z Filharmonią Krakowską.

W pamięci melomanów trwale zapisał się wykonaniem w jubileuszowym roku 2000 organowych dzieł wszystkich J. S. Bacha w Krakowie i we Wrocławiu, zaś w sezonie 2001/2002 w serii 20 koncertów pod wspólnym tytułem „Ars organi” zaprezentował w Krakowie antologię muzyki organowej od XVI do XX wieku.

W rozległym i stale poszerzanym repertuarze, obejmującym wszystkie style, artysta posiada także komplet organowych dzieł Buxtehudego, Bruhnsa, Mendelssohna, Francka, Liszta. Szereg jego nagrań wzbogaciło taśmotekę programu II Polskiego Radia; ma na swoim koncie 14 CD. W 2006 roku Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaczył go Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Andrzej Białko was born in Krakow in 1959. He studied piano at the Music Secondary School. In 1973, he began learning to play the organ, first privately and then at the Academy of Music in Krakow under the supervision of Prof. Joachim Grubich. In 1981, he received the first prize at the International Organ Competition in Rome. In 1985, he was awarded the first prize at the National Organ Competition in Bydgoszcz-Gdansk.

He took part in most Polish organ festivals and also performed in Austria, Bulgaria, the Czech Republic, Denmark, Finland, France, Germany, Hungary, Iceland, Italy, Slovakia, Switzerland, Sweden, United Kingdom, as well as in Lebanon and both Americas. He has been teaching as a professor at the Organ Department at the Academy of Music in Krakow and the Władysław Żeleński State School of Music in Krakow. He collaborates with numerous music ensembles including Capella Cracoviensis, Polish Radio Choir in Krakow and the Krakow Philharmonic.

Krakow music lovers remember his unforgettable performances of complete organ works of Johann Sebastian Bach in the 1990/91 season and in the Jubilee Year 2000. He also presented an anthology of organ music of the 16-20th centuries in a series of 20 concerts under the joint title “Ars organi” in the years 2001-2002.

Owing to his diverse and ever expanding repertoire embracing all styles, the artist has also performed the complete organ works of Dietrich Buxtehude, Nicolaus Bruhns, Felix Mendelssohn-Bartholdy, César Franck, and Ferenc Liszt. Several of his recordings became a precious contribution to the music archives of the Polish Radio Program 2. So far, he has recorded 14 CDs.

Wtorek, 11 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

CHOPIN NA GITARĘ

Gemeinnützige
Hertie-Stiftung

Jan Oberbek

gitara / guitar

Polska / Poland

CHOPIN FOR GUITAR

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Tuesday, May 11th, 2010, 7:00 p.m.

Jan Nepomucen Bobrowicz

Variacje na temat Mozarta A-dur op.6

Variations on Mozart in A major Op.6

Fryderyk Chopin

Mazurek fis-moll op. 6 nr 1 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, a-moll)

Mazurka in F sharp minor Op. 6 No. 1 (arr. by J. N. Bobrowicz in A minor)

Mazurek cis-moll op. 6 nr 2 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, a-moll)

Mazurka in C sharp minor Op. 6 No. 2 (arr. by J. N. Bobrowicz in A minor)

Mazurek E-dur op. 6 nr 3 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, D-dur)

Mazurka in E major Op. 6 No. 3 (arr. by J. N. Bobrowicz in D major)

Mazurek es-moll op. 6 nr 4 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, a-moll)

Mazurka in E flat minor Op. 6 No. 4 (arr. by J. N. Bobrowicz in A minor)

Mazurek B-dur op. 7 nr 1 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, A-dur)

Mazurka in B flat major Op. 7 No. 1 (arr. by J. N. Bobrowicz in A major)

Mazurek a-moll op. 7 nr 2 (transkrypcja J. N. Bobrowicza)

Mazurka in A minor Op. 7 No. 2 (arr. by J. N. Bobrowicz)

Mazurek f-moll op. 7 nr 3 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, a-moll)

Mazurka in F minor Op. 7 No. 3 (arr. by J. N. Bobrowicz in A minor)

Mazurek As-dur op. 7 nr 4 (transkrypcja J. N. Bobrowicza, A-dur)

Mazurka in A flat major Op. 7 No. 4 (arr. by J. N. Bobrowicz in A major)

Mazurek C-dur op. 7 nr 5 (transkrypcja J. N. Bobrowicza)

Mazurka in C major Op. 7 No. 5 (arr. by J. N. Bobrowicz)

Polonez B-dur posth. (transkrypcja J. Oberbeka, A-dur)

Polonaise in B flat major posth. (arr. by J. Oberbek in A major)

Preludium A-dur op. 28 nr 7 (transkrypcja J. Oberbeka, D-dur)

Prelude in A major Op. 28 No. 7 (arr. by J. Oberbek in D major)

Preludium c-moll op. 28 nr 20 (transkrypcja J. Oberbeka, cis-moll)

Prelude in C minor Op. 28 No. 20 (arr. by J. Oberbek in C sharp minor)

Preludium es-moll op. 28 nr 14 (transkrypcja J. Oberbeka, e-moll)

Prelude in E flat minor Op. 28 No. 14 (arr. by J. Oberbek in E minor)

Mazurek F-dur op. 68 nr 3 (transkrypcja J. Oberbeka)

Mazurka in F major Op. 68 No. 3 (arr. by J. Oberbek)

Mazurek a-moll op. 67 nr 4 (transkrypcja J. Oberbeka)

Mazurka in A minor Op. 67 No. 4 (arr. by J. Oberbek)

Mazurek a-moll op. 68 nr 2 (transkrypcja J. Oberbeka)

Mazurka in A minor Op. 68 No. 2 (arr. J. Oberbek)

Walc Es-dur posth. (transkrypcja J. Oberbeka, E-dur)

Waltz in E flat major, posth. (arr. by J. Oberbek in E major)

Walc a-moll posth. (transkrypcja J. Oberbeka)

Waltz in A minor, posth. (arr. by J. Oberbek)

Largo Es-dur posth. (transkrypcja J. Oberbeka, D-dur)

Largo in E flat major, posth. (arr. by J. Oberbek in D major)

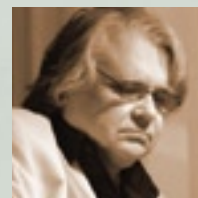
Życzenie G-dur op. 74 nr 1 (transkrypcja J. Oberbeka)

A Young Girl's Wish in G major Op. 74 No. 1 (arr. by J. Oberbek)

Jan Oberbek

Tango – Homage à Chopin na gitarę, pozytywki, Reimondela

Tango – Homage à Chopin for guitar, music boxes, Reimondel

Jan Oberbek studiował grę na gitarze w PWSM w Łodzi pod kierunkiem K. Sosińskiego i A. Kowalczyka, a także w Hiszpanii na kursach mistrzowskich i prywatnie u J. Tomasa, J.-L. Gonzalesa, J. Rodriga, A. Segovii oraz na kursie interpretacji muzyki hiszpańskiej w Santiago de Compostela, gdzie otrzymał nagrodę im. J.-M. Moralesa (1978). Jest laureatem ogólnopolskich konkursów gitarowych oraz międzynarodowego festiwalu sztuki w St. Petersburgu. W 1980 roku odbył tournée po Polsce z A. Tansmanem, wykonując m.in. jego *Suitę in modo polonica*. Koncertuje również za granicą – zarówno w Europie, jak i w Stanach Zjednoczonych. W 1977 założył w PWSM w Krakowie (gdzie też uczył gry na gitarze) pierwszą w Polsce klasę lutni. W 1992 wykładał w konserwatorium w Grazu.

Jest twórcą festiwalu muzycznych Sacro-Art w miastach Dolnej Saksonii, promujących zarówno polską muzykę, jak i polskich wykonawców. Stworzył również Salon Gitarowy im. J. N. Bobrowicza w Krakowie. Jego działalność muzyczna została wyróżniona Nagrodą Wojewody Krakowskiego (1994). W 1996 roku został wybrany Człowiekiem Roku w plebiscycie „Gazety Krakowskiej”. Jest też laureatem nagrody Sydney Polcul Foundation za promocję kultury polskiej (2000), ma na swoim koncie 7 płyt.

Z jego inicjatywy w dwudziestolecie pontyfikatu Jana Pawła II została odprowadzona na Jasnej Górze msza św. – monumentalna kompozycja wokalnie-instrumentalna skomponowana przez A. Nikodemowicza ze Lwowa. Występował dla Jana Pawła II, a także dla Prezydentów Francji i Rzeczypospolitej Polskiej, Księżnej Meklemburgii, Księcia Monako, Marka Chagalla. Jest autorem książki pt. „Jan Nepomucen Bobrowicz - Chopin gitar”. Aleksander Tansman powiedział o nim, że „...jest artystą niezwykle wrażliwym, posiadającym wspaniałą technikę, a jego sztuka jest związana z takimi hiszpańskimi artystami, jak Pablo Casals, Alicia de Larocha, Andrés Segovia, Picasso”.

Jan Oberbek studied guitar at the State Higher School of Music in Łódź under the tutelage of K. Sosiński and A. Kowalczyk, and in Spain at master courses, as well as privately with J. Tomas, J.-L. Gonzales, J. Rodrigo, and A. Segovia. He completed the course of Spanish music interpretation in Santiago de Compostela which brought him the J.-M. Morales Award in 1978. He is a prize winner of Polish national guitar competitions and the international art festival in St. Petersburg. In 1980, he toured Poland with A. Tansman, performing, among others, his *Suita in modo polonica*. He also gives concerts abroad, in Europe and the United States. In 1977, he founded the first in Poland class of lute at the State Higher School of Music in Krakow, where he also taught guitar. In 1992, he taught at the Conservatory in Graz.

He is the founder of the Sacro-Art music festivals in Lower Saxony which promote both Polish music and Polish performers. In addition, he founded the J. N. Bobrowicz Guitar Salon in Krakow. His music activities were rewarded with the prize of the Krakow Province Governor in 1994. In 1996, he was elected Man of the Year by readers of *Krakow Daily*. In 2000, he won the Sydney Polcul Foundation award for promoting Polish culture. So far, he has recorded seven albums.

On his initiative, to commemorate the 20th anniversary of John Paul II's pontificate, a holy mass was held at Czestochowa – a monumental vocal and instrumental composition by A. Nikodemowicz from Lvov. He performed for John Paul II, Presidents of France and Poland, Duchess of Mecklenburg, Prince of Monaco, and Mark Chagall. He authored the book titled “Jan Nepomucen Bobrowicz – a Chopin of Guitar.” Aleksander Tansman characterized him as “a very sensitive artist, equipped with wonderful technique, whose art is closely linked with such Spanish artists like Pablo Casals, Alicia de Larocha, Andrés Segovia, and Picasso.”

Środa, 12 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

Koncert pod patronatem Konsulatu Generalnego Republiki Słowackiej w Krakowie.

Slovak Quartet

Słowacja / Slovakia

Juraj Tomka

1. skrzypce / 1st violin

Eduard Pingitzer

2. skrzypce / 2nd violin

Július Šoška

altówka / viola

Martin Ťažký

wiolonczela / cello

oraz

Jan Jakub Bokun

klarnet / clarinet

Polska / Poland

*Concert under the patronage
of the Consulate General of the Slovak Republic in Krakow.*

GENERÁLNY KONZULÁT SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Krakov
KONSULAT GENERALNY REPUBLIKI SŁOWACKIEJ
Kraków

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Wednesday, May 12th, 2010, 7:00 p.m.

Franz Peter Schubert

Kwartet smyczkowy C-dur
String Quartet in C major D.703 („Quartett-Satz“)

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Kwartet smyczkowy a-moll op. 13
String Quartet in A minor Op. 13
Adagio – Allegro vivace
Adagio non lento
Intermezzo: Allegretto con moto – Allegro di molto
Presto – Adagio non lento

☞ Przerwa / Intermission ☞

Wolfgang Amadeus Mozart

Kwintet na klarnet, dwoje skrzypiec, altówkę i wiolonczelę A-dur KV 581
Quintet for Clarinet, Two Violins, Viola and Cello in A major KV 581

Allegro
Larghetto
Menuetto – Trio I – Trio II
Allegretto con variazioni

Slovak Quartet kontynuuje tradycję istniejącego przez 30 lat (1957 – 1987) legendarnego słowackiego kwartetu smyczkowego o takiej właśnie nazwie. Swoją karierę rozpoczęli w 2002 roku jako Pressburger Quartet. Brali udział w solistycznych i kameralnych kursach mistrzowskich m. in. z Norbertem Braininem i Siegmundem Nisselem (Amadeus Quartett), Sándorem Devichem i László Mező (Bartók Quartet), Günterem Pichlerem (Alban Berg Quartett), Reinerem Schmidtem (Hagen Quartet), Milanem Škampą (Smetanovo Kvarteto). Koncertowali zarówno w kraju, jak i za granicą, m.in. w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Hiszpanii, Francji, Luksemburgu, Polsce, Czechach i na Węgrzech. Bardzo ważnym dla zespołu doświadczeniem były dwuletnie studia u Prof. Johannes Meissla (Artis Quartett Wien) na Universität für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu, z którym od tego czasu ściśle współpracują. Repertuar zespołu, ukształtowany przez lata doświadczeń, składa się z utworów wielu epok: od baroku aż po muzykę współczesną. Współpracując z wieloma żyjącymi kompozytorami, kwartet wykonuje wiele prawykonań ich kompozycji.

Jan Jakub Bokun, wrocławski klarnecista i dyrygent, wystąpił ostatnio m.in. w Japonii, Meksyku i Emiratach Arabskich oraz poprowadził koncert orkiestry Prague Philharmonia w praskim Rudolfinum. Jego ostatni album płytowy „Impresiones Argentinas” nagrodzony został Wrocławską Nagrodą Muzyczną. Po studiach w zakresie gry na klarnecie w Akademii

Slovak Quartet directly follows the tradition of legendary Slovak Quartet with its 30 years' existence (1957-1987). In 2002, the quartet started to perform on various concert stages and festivals under the name of Pressburger Quartet. They actively took part in many master classes of solo and chamber music with such greats as Norbert Brainin and Siegmund Nissel (Amadeus Quartett), Sándor Devich and László Mező (Bartók Quartet), Günter Pichler (Alban Berg Quartett), Reiner Schmidt (Hagen Quartet), Milan Škampa (Smetanovo kvarteto). The Pressburger Quartet performed concerts on both domestic and foreign stages (Germany, Austria, Switzerland, Spain, France, Luxembourg, Hungary, Czech Republic, and Poland). They made tremendous progress attending a two-year postgraduate study in the chamber music class of Prof. Johannes Meissl (Artis Quartett Wien) at the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna, with whom they have been closely cooperating since that time. Furthermore, the quartet cooperates with the most important personalities in the musical field at numerous occasions and festivals. As a result of a long-lasting performing experience, the repertoire of the Slovak Quartet is extensive. It comprises compositions from baroque period to contemporary music. The Quartet also collaborates with contemporary composers and has actively participated in performing several worldwide premieres of their works.

Jan Jakub Bokun, clarinetist and conductor from Wrocław, has performed recently, among others, in Japan, Mexico, and Arab Emirates, and conducted a concert of *Prague Philharmonia* at the Prague Rudolfinum. His latest CD titled “Impresiones Argentinas” has won the Wrocław Music Award.

Having graduated from the clarinet class at the Karol Lipiński Music Academy of Wrocław and at Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, Jan Jakub

Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu oraz w Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, ukończył studia dyrygenckie na University of Southern California w Los Angeles. Kształcił się też jako stypendysta American Academy for Conducting w Aspen oraz w Verbier Academy w Szwajcarii, pracując pod kierunkiem Jamesa Levina i Kurta Masura. Swoje umiejętności doskonalił też na wielu kursach mistrzowskich pod kierunkiem tak wybitnych artystów, jak Sergiu Celibidache, Jorma Panula, Larry Livingston, David Zinman, Michael Stern, Philippe Cuper, Guy Deplus, Walter Boeykens, Michael Collins oraz Béla Kovács.

Laureat nagród na konkursach we Wrocławiu, Włoszakowicach, Białymstoku, Enschede i Mt. Pleasant, wyróżniony nagrodą Fundacji Kultury Polskiej, stypendium Ministra Kultury i Sztuki oraz stypendium Rządu Francuskiego.

Jako solista i dyrygent występował z wielkością orkiestr filharmonicznych w kraju. Trzykrotnie: w Ostendzie, Sztokholmie i w Tokio, reprezentował Polskę na Światowym Kongresie Klarncistów *Clarinetfest*. Jako solista i dyrygent nagrał 10 albumów płytowych. Nagrywał dla Polskiego Radia i Telewizji, International Clarinet Association oraz wytwórni Koch Classics i Dux. W 2005 roku założył własną markę płytową JBRecords.

Prowadził kursy mistrzowskie w Królewskim Konserwatorium w Brukseli, Sofii, Belgradzie, Lublanie, Meksyku, Pekinie, oraz Avili pod Madrytem. Jest adiunktem Wrocławskiej Akademii Muzycznej, gdzie od 2001 roku prowadzi klasę klarnetu.

Bokun completed his conductor studies at the University of Southern California in Los Angeles. He was also a scholar of the American Academy for Conducting in Aspen and attended Verbier Academy in Switzerland, working with James Levin and Kurt Masur. He completed several master courses run by such eminent artists as Sergiu Celibidache, Jorma Panula, Larry Livingston, David Zinman, Michael Stern, Philippe Cuper, Guy Deplus, Walter Boeykens, Michael Collins, and Béla Kovács.

He won prizes at competitions in Wrocław, Włoszakowice, Białystok, Enschede, and Mt. Pleasant, and was honored with the award of the Foundation of Polish Culture, a scholarship of the Polish Minister of Art and Culture and a scholarship from the French Government. As a soloist and conductor he performed with a majority of Polish philharmonic orchestras. He represented Poland at the World Congress of Clarinetists *Clarinetfest* three times, in Ostend, Stockholm, and Tokyo, respectively.

He made 10 albums as a soloist and conductor and recorded for Polish Radio and Television, International Clarinet Association and the label Koch Classics, and Dux. In 2005, he started his own label called JBRecords.

He ran master courses in the Royal Conservatory in Brussels, Sophia, Belgrade, Ljubljana, Mexico City, Beijing, and Avila near Madrid. Currently, he is assistant professor at Wrocław Music Academy where he has been teaching a clarinet class since 2001.

Czwartek, 13 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

**Wieczór filmowy
pod patronatem
Associazione Medelssohn w Mediolanie**

Mendelssohn & Chopin

**Film evening
under the patronage
of the Associazione Medelssohn in Milano**

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

Thursday, May 13th, 2010, 7:00 p.m.

Mendelssohn inedito / Mendelssohn nieznaný

film dokumentalny w reżyserii Angelo Bozzoliniego
według scenariusza Roberto Prossedy i Angelo Bozzoliniego
Fataka International, 2009, 55 min., wersja włoska, napisy angielskie

documentary film by Angelo Bozzolini
based on the script by Roberto Prosseda and Angelo Bozzolini
Fataka International, 2009, 55 min., in Italian with English subtitles

Chopin's Afterlife

film dokumentalny w reżyserii Ophry Yerushalmi,
pianistki z Nowego Jorku
2005, 50 min., wersja angielska

documentary film by Ophra Yerushalmi
a pianist from New York
2005, 50 min., in English

GENERÁLNY KONZULÁT SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Krakov
KONSULAT GENERALNY REPUBLIKI SLOWACKIEJ
Kraków

Piątek, 14 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

***Koncert pod patronatem
Towarzystwa Niemiecko-Polskiego w Getyndze***

**Deutsch - Polnische
Gesellschaft,
Göttingen**

**Towarzystwo
Niemiecko - Polskie
w Getyndze**

Marcin Koziak

fortepian / piano
Polska / Poland

***Concert under the patronage
of the German-Polish Society in Göttingen***

Towarzystwo
Niemiecko-Polskie
w Getyndze

Center for Jewish Culture, 17 Meiselsa Street

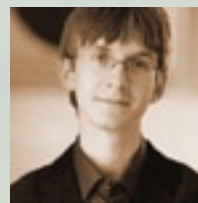
Friday, May 14th, 2010, 7:00 p.m.

Fryderyk Chopin

- Nokturn* c-moll op. 48 nr 1
Nocturne in C minor Op. 48 No. 1
Etiuda c-moll op. 10 nr 12
Étude in C minor Op. 10 No. 12
Etiuda e-moll op. 25 nr 5
Étude in E minor Op. 25 No. 5
Scherzo b-moll op. 31
Scherzo in B flat minor Op. 31
Fantazja f-moll op. 49
Fantaisie in F minor Op. 49

☞ Przerwa / Intermission ☞

- Nokturn* Fis-dur op. 15 nr 2
Nocturne in F sharp major Op. 15 No. 2
Scherzo E-dur op. 54
Scherzo in E major Op. 54
Sonata h-moll op. 58
Piano Sonata in B minor Op. 58
Allegro maestoso
Scherzo. Molto vivace
Largo
Finale. Presto non tanto; Agitato

Marcin Koziak urodził się w 1989 roku w Krakowie. Jest studentem Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie fortepianu prof. Stefana Wojtasa. W wieku 10 lat wygrał swój pierwszy ogólnopolski konkurs, a rok później debiutował z Orkiestrą Filharmonii Krakowskiej. Jest laureatem licznych ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów, m.in. II nagrody w V Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim dla Młodych Pianistów w Narwie (Estonia, 2004), I nagrody w II Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim dla Młodych Pianistów (Budapeszt, 2006), II nagrody i trzech nagród dodatkowych w VII Międzynarodowym Konkursie Młodych Pianistów „Arthur Rubinstein in memoriam” (Bydgoszcz, 2007).

Był gościem wielu festiwali: w Pekinie – ASEM Culture and Arts Festival (2009), Kijowie – X Kiev Summer Music Evenings (2007), Warszawie – V Festiwalu Pianistycznym organizowanym przez Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena (2007). Koncertował z China National Symphony Orchestra, Orkiestrą Filharmonii Narodowej, Orkiestrą Filharmonii Łódzkiej, Sinfonietta Cracovia, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, pod batutą Alexandra Lazareva, Antoniego Wita, Xieyang Chena, Maximiano Valdésa, Pawła Przytockiego, Stanisława Krawczyńskiego, Rubena Silvy, Michała Dworzyńskiego, Pawła Kotli. Występował w Niemczech, Austrii, Szwecji, Estonii, Rumunii, Rosji, Japonii, Chinach, na Ukrainie i na Węgrzech, w renomowanych salach, takich jak Forbidden City Concert Hall (Pekin), National Centre for the Performing Arts (Pekin), Art Center of Kobe (Kobe, Japonia), Filharmonii Narodowej i Operze Narodowej w Warszawie.

Był stypendystą m.in. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska 2008”, a w latach 2002-2008 – Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci.

Marcin Koziak was born in Krakow in 1989. Currently, he is a student of the Music Academy of Krakow in the piano class of Professor Stefan Wojtas. Marcin won his first national competition at the age of 10 and one year later, he made his debut with the Krakow Philharmonic Orchestra. He has won several prizes at national and international competitions, among others 2nd Prize at the 5th International Chopin Competition for Young Pianists in Narva (Estonia, 2004), 1st Prize at the 2nd International Chopin Competition for Young Pianists (Budapest, 2006), 2nd Prize and three additional awards at the 7th International Competition for Young Pianists “Arthur Rubinstein in Memoriam” (Bydgoszcz, 2007).

He was invited to perform at several festivals, among others in Beijing - ASEM Culture and Arts Festival (2009), Kiev – 10th Kiev Summer Music Evenings (2007), and Warsaw – 5th Piano Festival organized by the Ludwig van Beethoven Society (2007). He has performed with China National Symphony Orchestra, Polish National Philharmonic Orchestra, Lodz Philharmonic Orchestra, Sinfonietta Cracovia, the Beethoven Academy Orchestra, led by such conductors as Alexander Lazarev, Antoni Wit, Xieyang Chen, Maximiano Valdés, Paweł Przytocky, Stanisław Krawczyński, Ruben Silva, Michał Dworzyński, and Paweł Kotla. He has given performances in Germany, Austria, Sweden, Estonia, Romania, Russia, Japan, China, Ukraine, and Hungary at such renowned concert halls like Forbidden City Concert Hall (Beijing), National Center for the Performing Arts (Beijing), Art Center of Kobe (Kobe, Japan), Polish National Philharmonics in Warsaw, and Polish National Opera.

Among others, he received a scholarship from the Polish Minister of Culture and National Heritage “Młoda Polska 2008” [Young Poland 2008] and of the National Fund for Children in the years 2002-2008.

Sobota, 15 maja 2010, godz. 19.00

Centrum Kultury Żydowskiej, ul. Meiselsa 17

**Koncert pod patronatem
Austriackiego Konsulatu Generalnego w Krakowie
i Austriackiego Forum Kultury**

Michaela Girardi

skrzypce / violin
Austria

Peter Langgartner

altówka / viola
Austria

Jeremy Findlay

wiolonczela / cello
Kanada / Canada

Elena Braslavsky

fortepian / piano
USA

**Concert under the patronage
of the Austrian Consulate General in Krakow
and Austrian Cultural Forum**

ÖSTERREICHISCHES
GENERALKONSULAT
KRAKAU

AUSTRIACKI
KONSULAT GENERALNY
W KRAKOWIE

austriackie forum kultury^{krk}

Center for Jewish Culture, 17, Meiselsa Street

Saturday, May 15th, 2010, 7:00 p.m.

ÖSTERREICHISCHES
GENERALKONSULAT
KRAKAU

AUSTRIACKI
KONSULAT GENERALNY
W KRAKOWIE

austriackie forum kultury^{krk}

Wolfgang Amadeus Mozart

Sonata na skrzypce i fortepian C-dur KV 296
Sonata for Violin and Piano in C major KV 296

Allegro vivace
Andante sostenuto
Rondeau Allegro

Felix Mendelssohn-Bartholdy

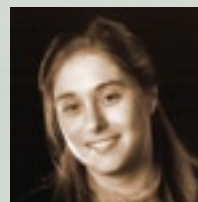
Kwartet fortepianowy nr 1 c-moll op. 1
Piano Quartet No. 1 in C minor Op. 1

Allegro vivace
Adagio
Scherzo (presto)
Allegro moderato

☞ Przerwa / Intermission ☞

Robert Schumann

Kwartet fortepianowy Es-dur op. 47/I
Piano Quartet in E flat major Op. 47/I
Sostenuto assai; Allegro, ma non troppo
Scherzo: Molto vivace
Andante cantabile
Finale: Vivace

Michaela Girardi – skrzypaczka salzburskiego Mozarteum, laureatka wielu międzynarodowych nagród, jest głównie kameralistką, choć występuje także jako solistka. Współpracuje m.in. z Kwartetem Haskim, Austriackim Kwartetem Smyczkowym, Kwartetem Vermeer i Wiedeńskim Sekstetem Smyczkowym. Jest muzykiem Kwartetu Callino, koncertuje również z Erichem Hörbarthem, Martinem Grubingerem, Peterem Tillingiem. Od wielu lat zajmuje się również działalnością dydaktyczną w Mozarteum w Salzburgu, a także podczas wielu prowadzonych przez nią kursów mistrzowskich.

Peter Langgartner, altowiolista, urodził się w Styrii w Austrii. Studiował u Jürgena Geise i Petera Schidlofa (Amadeus Quartett). Był solistą w Teatrze la Fenice w Wenecji (1982 / 83) oraz w Camerata Academica (do roku 1999). Jest profesorem skrzypiec w Mozarteum w Salzburgu. Wiele koncertował jako członek Kwartetu Pro Arte, z którym też dokonał nagrań utworów Mozarta dla BMG. Jako solista koncertował również prezentując utwory Telemanna, Mozarta, Paganiniego, Hindemitha i Feldmana w Austrii, Niemczech, Hiszpanii, USA, Kanadzie, Japonii. Jako kameralista grał m.in. z Thomasem Zehetmairem, Benjaminem Schmidem, Vladimirem Mendelssohmem, Aloisem Brandhoferem, Wolfgangiem Meyerem, jak również z Hyperion Ensemble i Okun Ensemble. Jest altowiolistą w Quintett Tango 59.

Michaela Girardi, violinist from the Salzburg Mozarteum, winner of several international prizes, is mainly a chamber musician, although she also performs as a soloist. Among others, she has worked with The Hague Quartet, Austrian String Quartet, Vermeer Quartet, and the Vienna String Sextet. She is a member of Callino Quartet and also gives concerts with Erich Hörbarth, Martin Grubinger, and Peter Tilling. For a number of years, she has taught at the Mozarteum in Salzburg and run master courses.

Peter Langgartner, violist, was born in Styria, Austria. He studied with Jürgen Geise and Peter Schidlof (Amadeus Quartett); was a soloist at Teatro la Fenice in Venice (1982 / 83) and Camerata Academica (until 1999). He is a professor of violin at Mozarteum in Salzburg. He gave many concerts as a member of the Quartet Pro Arte and recorded many pieces by Mozart with them for BMG. As a soloist, he gave concerts of music by Telemann, Mozart, Paganini, Hindemith, and Feldman in Austria, Germany, Spain, USA, Canada, and Japan. As a chamber musician, among others, he worked with Thomas Zehetmair, Benjamin Schmid, Vladimir Mendelssohn, Alois Brandhofer, Wolfgang Meyer, as well as with the Hyperion Ensemble, and Okun Ensemble. He is a violist with the Quintett Tango 59.

Jeremy Findlay urodził się w Toronto. Studiował m.in. u Daniela Domb, Christophera Richtera i Sandora Vegh. Występuje jako solista z wieloma orkiestrami, m.in. z Praskimi Filharmonikami, Orkiestrą Symfoniczną Toronto, Orkiestrą Filharmonii Krakowskiej. Jako kamealista występował w wielu prestiżowych salach koncertowych, takich jak np. Theatre Champs Élysées w Paryżu, Konzerthaus Berlin, Coliseo w Buenos Aires oraz Lincoln Center i Carnegie Hall w Nowym Jorku.

Elena Braslavsky urodziła się w Moskwie, gdzie też studiowała w Szkole Muzycznej Gnesina. Po wyjeździe do USA kontynuowała naukę w Juilliard School of Music w Nowym Jorku, gdzie zdobyła tytuł doktora. Jako stypendystka Fundacji Fullbrighta i Fundacji DAAD studiowała również w Państwowej Szkole Muzycznej w Kolonii oraz w Europejskiej Akademii Mozartowskiej w Pradze u Sandora Vegha. Bardzo dużo koncertuje w renomowanych salach Ameryki Północnej i Południowej, Japonii, Korei oraz Europy. Występowała m.in. ze Stevenem Isserlisem, Nibuko Imai i Mścisławem Rostropowiczem. Uczyła gry na fortepianie w Juilliard School of Music, w Mannes College w Nowym Jorku, a aktualnie jest wykładowczynią w salzburskim Mozarteum.

Jeremy Findlay, a cellist, was born in Toronto and studied with Daniel Domb, Christopher Richter and Sandor Vegh. Featured as a soloist, he has performed and recorded with orchestras including the Prague Philharmonic Performers, the Toronto Symphony Orchestra, and the Krakow Philharmonic. As a chamber musician and recitalist, Findlay has appeared in many prestigious venues including the Theatre Champs Élysées in Paris, Konzerthaus Berlin, Coliseo in Buenos Aires, the Lincoln Center, and Carnegie Hall in New York.

Elena Braslavsky was born in Moscow. She studied at the Gnesin School of Music and later after immigrating to the United States she received her Doctoral Degree at the Juilliard School of Music in New York. As a Fullbright and DAAD Scholar she also studied at the Staatliche Hochschule für Musik in Cologne and in the class of Sandor Vegh at the European Mozart Academy in Prague. Her active concert schedule has taken her to many famous concert halls in North- and South- America, Japan, Korea and Europe, where she performed together with artists like Steven Isserlis, Nibuko Imai and Mstislav Rostropovitch. She served on the faculties of the Juilliard School of Music, the Mannes College in New York and currently teaches at the Mozarteum in Salzburg.

makes a difference

Kierownictwo muzyczne

Jeremy Findlay
Elena Braslavsky

Dyrektor Fundacji Judaica

Joachim S. Russek

Konsultacja merytoryczna

Prof. Andrzej Białko

Tłumaczenia i redakcja tekstów

Roman Czarny
Robert Gądek

Projekt graficzny plakatu oraz programu

Justyna Rosa

Promocja

Agnieszka Terminińska

Recepcja

Daria Gosek
Maria Smolarek

© Fundacja Judaica

Kraków, 2010

Organizator:

Fundacja Judaica – Centrum Kultury Żydowskiej

Współorganizacja:

www.krakow.pl

**Krakowska Fundacja
Komunikacji Społecznej**

Partnerzy:

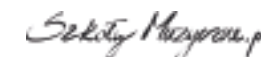

Świat Win

Patroni medialni:

Kazimierz.com

Współpraca redakcyjna - **RMF Classic**

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA

VI DNI MUZYKI

FELIKSA MENDELSSOHN

NA KAZIMIERZU W KRAKOWIE

6-14 MAJA 2011